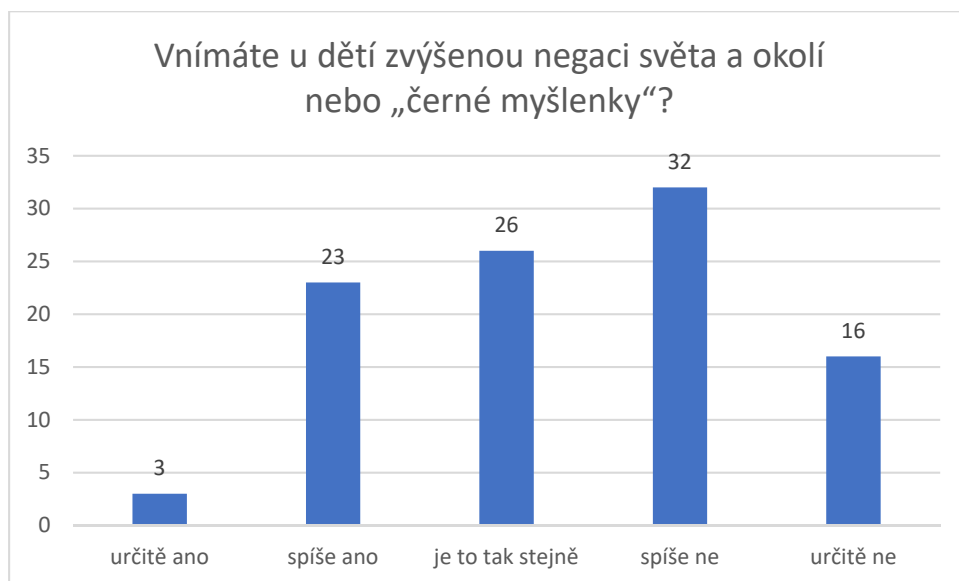

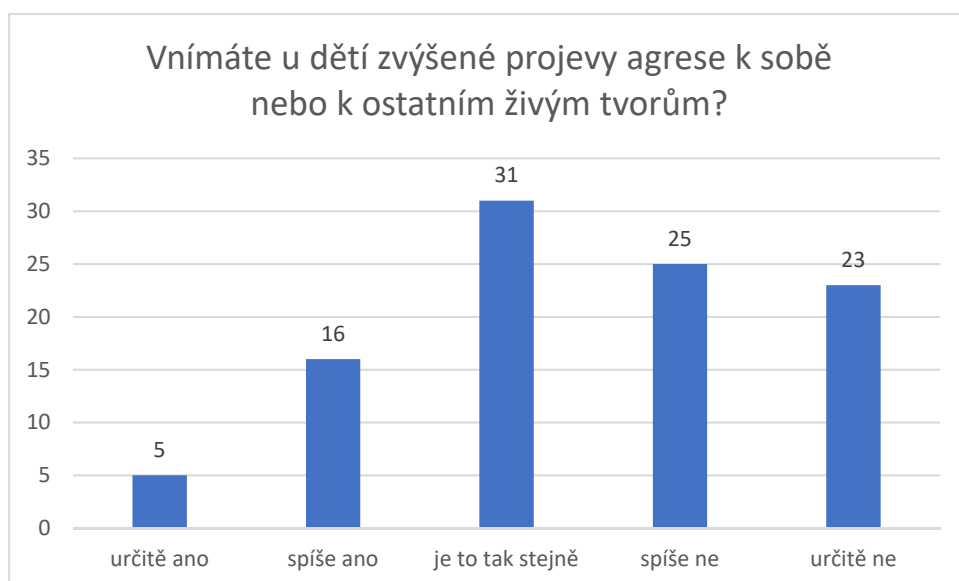
Změny v chování dětí během pandemie covid-19

Šetření bylo uskutečněno na 321 respondentech formou ankety, nejedná se tedy o reprezentativní výzkum. Data byla sbírána na podzim 2021. Hodnoty jsou uvedeny v procentech.

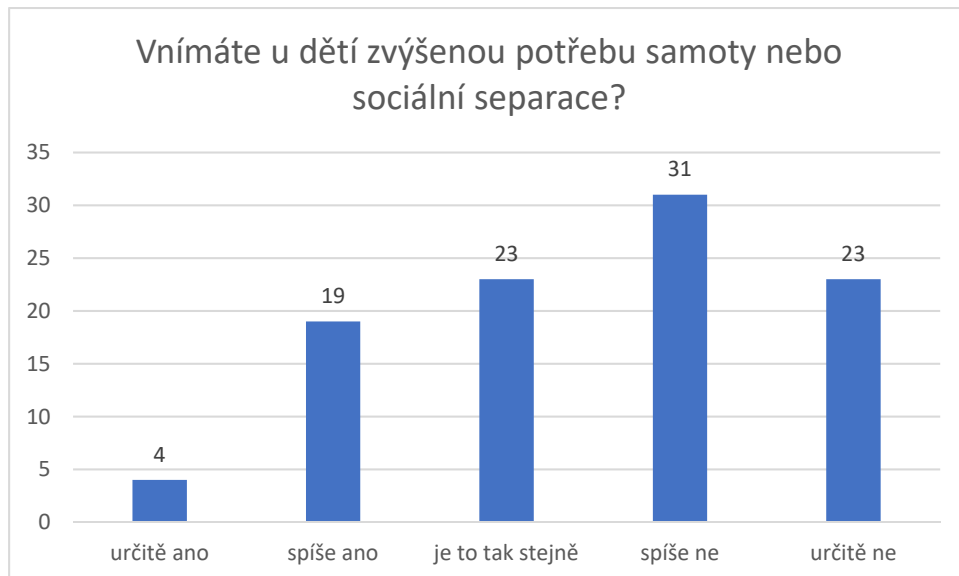
Průzkum se věnuje názorům táborových vedoucích. Zjišťovali jsme, jestli pozorují nějaké změny v chování u dětí před a během pandemie koronaviru. Zaměřili jsme se na zvýšení agrese a negativních myšlenek, na oblast sociální separace, problémy ve spolupráci s ostatními a změny v dynamice kolektivu. Dále také na četnější využívání elektronických komunikačních zařízení.

Zvýšená negace světa a okolí je pozorována čtvrtinou vedoucích. Pokud mají děti černé myšlenky, často je u nich pozorovaná i větší agresivita, více se separují od kolektivu, mají problémy se spoluprací a taky se o něco častěji věnují elektronickým komunikačním nástrojům.

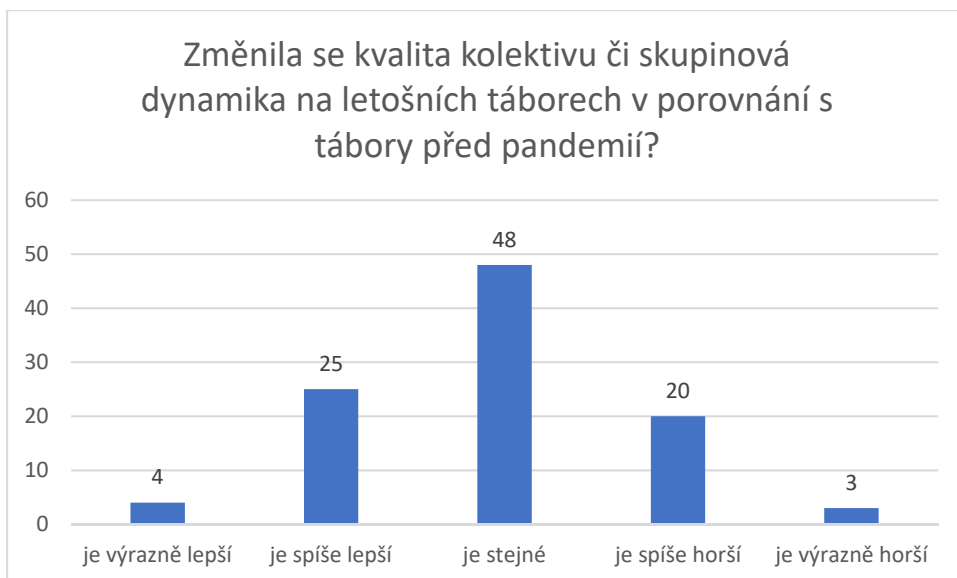
Pětinou vedoucích je zmiňována větší agresivita dětí. Opět platí, že tento jev souvisí s černými myšlenkami, separací nebo sníženou schopností spolupráce s ostatními dětmi. Ve srovnání s ostatními sledovanými změnami v návycích vychází agresivita jako nejmenší problém, týká se nejnižšího počtu dětí.

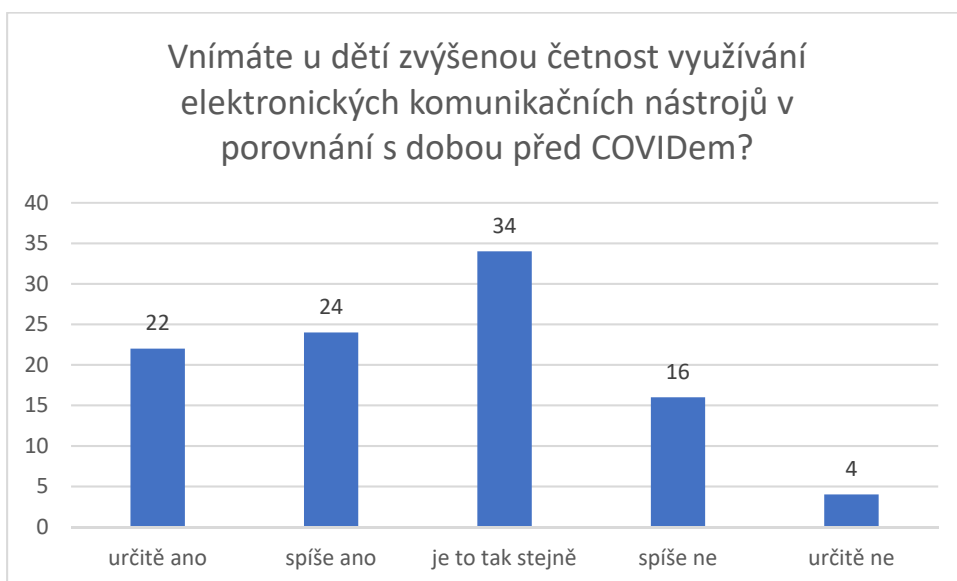
Až čtvrtina vedoucích u dětí sleduje zvýšenou potřebu samoty a sociální separace.

38 % vedoucích dokládá, že pozorují u dětí sníženou schopnost spolupráce. Výrazně se u těchto dětí zhoršila i kvalita kolektivu nebo skupinová dynamika.

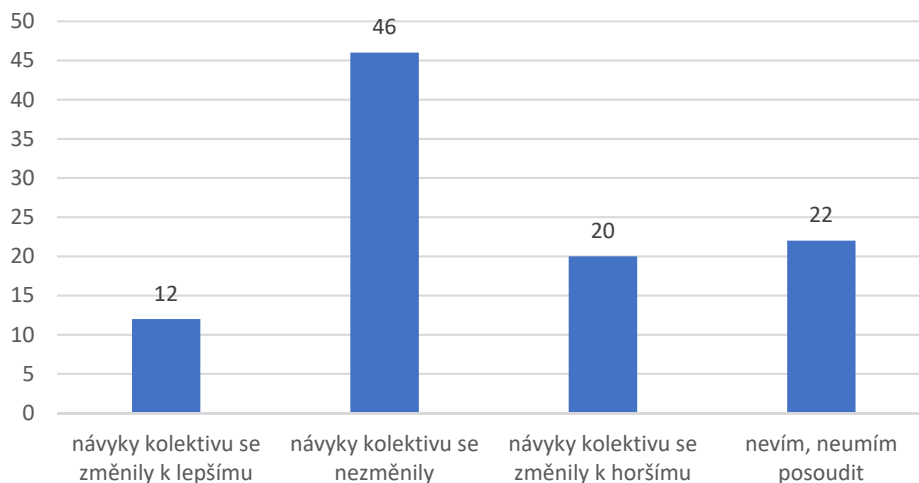

Podle poloviny respondentů se kvalita kolektivu či skupinová dynamika na táborech nezměnila a zůstává stejná. Zbýlá polovina se ovšem neshodne – 29 % respondentů se domnívá, že se situace zlepšila, podle 23 % je naopak horší.

Téměř polovina dětí po pandemii čteněji využívá elektronické komunikační nástroje. U další třetiny se stav nezměnil. I používání elektorniky souvisí s negativními jevy v chování, přesto ne v tak vysoké míře. Používání elektroniky vyplývá jako nejčastější problém ze sledovaných jevů, na základě tvrzení vedoucích se týká největšího počtu dětí.

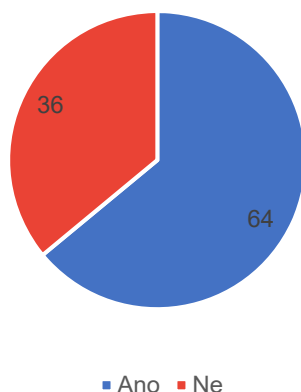
Pokud s dětmi z tábora pracujete také dlouhodobě a znáte je i mimo období táborů, např. z oddílových schůzek, kroužků apod., vnímáte u nich významné změny v návycích udržovaných v daném kolektivu?

(Pozn. N=265, zbylí respondenti s dětmi z táborů dlouhodobě nepracují)

Nakonec jsme se zaměřili na táborové vedoucí, kteří pracují s dětmi dlouhodobě například v oddílech a mohou na změny nahlédnout v širším měřítku. Polovina vedoucích udává, že návyky v kolektivu se příliš nezměnily. Jedná se o podobné výsledky jako v hodnocení kvality kolektivu na táborech. Rozdíly mezi dětmi, se kterými vedoucí dlouhodobě pracují, a ostatními dětmi z táborů, se jasně neukazují.

Zaznamenali jste nějaké změny v chování dětí, které považujete za významné?

Zásadní změny v chování dětí zaznamenali dvě třetiny vedoucích. Nejčastěji byla uváděna snížená fyzická dětí. Jsou podle nich nemotornější i línější. Rozdíly v chování byly zmiňovány specificky v určitých věkových kategoriích. Některými však byly mladší děti uváděny jako ty, které situaci zvládají

hůře, podle jiných jsou to naopak ti starší. Shoda na tom tedy nepanuje. Dál byly zmiňovány i problémy se soustředěností a psychikou. Naopak někteří pozorovali větší radost dětí z toho, že můžou být spolu.

Z šetření vyplývá, že táboroví vedoucí mají s dětmi rozdílnou zkušenost ve srovnání s dobou před pandemií a po ní. Změny v chování jsou však znatelné. Pokud u dětí dochází k určitým negativním jevům, obvykle se jich projeví celá řada. Pozitivním výstupem však je, že některé děti si užívají tábory více a je patrné, že mají radost ze společně stráveného času.